

RETTELSESBLAD

Erstatter forslag dateret 16. august 2017

Begrundelse

Inatsisartuts lovtekniske funktion har, i forbindelse med den lovtekniske gennemgang af forslaget, foreslået en række ændringer til forslaget af teknisk og sproglig karakter, herunder tilretning af dobbelt parafrasering af § 17, tilretning af paragrafhenvvisninger i §§ 14 og 17, samt tilføjelse af manglende bemærkninger til § 13, som fejlagtigt fremgik under §§ 11 og 12.

På grund af den sene gennemgang af forslaget, er det derfor fundet nødvendigt at fremsende et rettelsesblad til forslaget.

Forslag til Inatsisartutlov om ressourceafgift på grønlandsk fiskeri

(Naalakkersuisoq for Finanser og Skatter)

Forelæggelsesnotat

1. behandling

På Naalakkersuisuts vegne skal jeg herved fremlægge forslag til inatsisartutlov om ressourceafgift på grønlandsk fiskeri.

Udnyttelsen af de fælles fiskeressourcer skal komme os alle til gode. Ganske vist skal det kunne betale sig at tage risici og investere, men når et erhverv er veletableret og der er god indtjening, er det rimeligt, at samfundet får sin rimelige andel af indtjeningen på naturressourcen. Derfor ønsker Naalakkersuisut, at indføre en generel afgift på landets fælles fiskeressource.

Med henblik på at udarbejde en generel fiskeriafgiftsmodel nedsatte Naalakkersuisut i 2016 en arbejdsgruppe, som blandt andet bestod af repræsentanter fra Grønlands Selvstyre, fiskerierhvervet, interesseorganisationer, banker og eksterne konsulenter til at kvalificere arbejdet og til at beskrive og overveje fordele og ulemper ved forskellige afgiftsmodeller. Arbejdsgruppens arbejde resulterede i foråret 2017 i en redegørelse om ressourcerenten i det grønlandske fiskeri samt forslag til nye ressourceafgiftsmodeller. (Redegørelse af ressourcerenten i det grønlandske fiskeri og forslag til nye ressourcerenteafgiftsmodeller).

På baggrund af redegørelsen blev der udarbejdet et lovforslag om en ny ressourcerenteafgiftsmodel, som blev sendt i offentlig høring. På baggrund af høringssvarene har forslaget gennemgået en større revision, således at dette nu fremstår som et mere simpelt forslag baseret på den afgiftsmodel, som kendes fra den eksisterende rejeafgift.

Naalakkersuisut foreslår således, at der indføres en omsætningsbaseret resourceafgiftsmodel. Afgiften svares som en procentdel af salgsprisen, hvor procentdelen afhænger af, om den gennemsnitlige salgspris for en art overstiger en række fastsatte minimumspriser. Minimumspriserne er indsat for at begrænse afgiftsbelastningen og sikre, at ikke mindst de mindst rentable fiskerier fortsat er rentable efter indførelsen af resourceafgiften.

Såfremt den gennemsnitlige salgspris for en art ikke overstiger de fastsatte minimumspriser, svares i stedet en grundafgift. Grundafgiften svares i form af en fast kiloafgift, hvor satsen afhænger af, om fisken indhandles eller eksporteres. Grundafgiften skal bidrage til at dække de administrative omkostninger, som er forbundet med fiskeriområdet.

Konkret foreslås resourceafgiften udformet således, at der for den andel af fangsten som overdrages til tredjemand eller udføres fra Grønland, svares en resourceafgift, som en fast afgift på 5 procent af afgiftsgrundlaget, når den gennemsnitlige pris pr. kg., for den pågældende fiskeart i det kvartal som ligger 2 kvartaler forud for det kvartal hvori udførelsen eller overdragelsen finder sted, udgør 12 kroner eller mere per kilo. Overstiger den gennemsnitlige salgspris per fiskeart 17 kr. pr. kg, stiger afgiftsprocenten med 1 procentpoint for hver påbegyndt krone den gennemsnitlige salgspris per fiskeart overstiger 17 kr. pr. kg., således at en gennemsnitlig pris på 25 kroner pr. kg., udløser en afgift på 13 procent af omsætningen, mens en gennemsnitlig pris på 25 kr. og 50 øre pr. kg. udløser en afgift på 14 procent af omsætningen.

Det foreslås, at der indsættes et afgiftsloft på 17 procent, svarende til en gennemsnitlig salgspris på 29 kr. pr. kg.

For den andel af fangsten som indhandles til et indhandlings- eller produktionsanlæg svares en resourceafgift, som en fast afgift på 5 procent af afgiftsgrundlaget, når den gennemsnitlige pris per fiskeart i det kvartal som ligger 2 kvartaler forud for det kvartal hvori indhandlingen fandt sted, udgør 8 kr. eller mere per kilo. Baggrunden herfor er blandt andet, at en stor del af

det kystnære fiskeri er omfattet af en indhandlingspligt, hvorved det ikke er muligt, at forøge værdien af det opfiskede ved efterfølgende forædling af fangsten.

En gennemsnitlig salgspris på under 12 kr. pr. kg. for den andel som udføres fra Grønland eller overdrages til tredjemand, eller en gennemsnitlig indhandlingspris på under 8 kr. pr. kg., for den del, som indhandles til et indhandlings- eller produktionsanlæg, medfører, at der ikke skal svares ressourceafgift, i stedet svares en grundafgift på henholdsvis 5 øre for den del af fangsten som indhandles til et indhandlings- eller produktionsanlæg, og 20 øre for den del af fangsten som udføres fra Grønland.

De gennemsnitlige minimumspriser på henholdsvis 12 kr. pr. kg og 8 kr. pr. kg. afspejler et gennemsnit af de aktuelle fiskepriser, med henblik på at begrænse afgiftsbelastningen, særligt for det kystnære torskefiskeri, medens de gennemsnitlige salgspriser beregnes på grundlag af de salgspriser og -mængder som indberettes til Skatteforvaltningen, samt oplysninger herom fra Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK).

Det foreslås, at ressourceafgiften i første omgang ikke skal omfatte det pelagiske fiskeri, og at den eksisterende kiloafgift for pelagiske fiskearter bibeholdes.

Jeg skal til sidst henvise til lovforslaget og dets bemærkninger.

Med disse bemærkninger skal jeg på vegne af Naalakkersuisut overlade forslaget til Inatsisartuts behandling.